

Ze overtreden die wet en toch worden zij niet gesanctioneerd. Momenteel zijn er slechts een tiental asielhuizen in Turkije"

DUURZAME VREDE

Ebru schuift de schuld in de schoenen van de overheid. De Foundation for Women's Solidarity heeft een asielhuis moeten sluiten wegens geldge-

duur...

Onlangs kwam een meisje van 17 jaar aankloppen. Fatma werd op 15-jarige leeftijd gedwongen om te trouwen met een Turkse man in Duitsland. Daarop is ze verhuisd naar Duitsland. Haar man heeft haar in Duitsland gefolterd door een strijkijzer te gebruiken op haar lichaam of haar armen te breken. Later werd ze zwanger en zonder haar toe-

klacht willen indienen: "Ze proberen de problemen op te lossen opdat ze nog kunnen terugkeren naar hun echtgenoot. Soms is dat de enige manier omdat ze nergens anders heen kunnen en er te weinig asielhuizen zijn."

Geldgebrek is de grootste hindernis om asielhuizen op te richten. Subsidies krijgen de organisaties niet. Meer nog, ze willen geen subsidies ontvangen van de staat. Ceren vertrouwt de regering niet: "Niemand wacht op geld van de overheid. Want bestaat de kans dat de overheid zou ingrijpen in wat de ngo's doen en op die manier hun wil opdringen. Zelfs een wijziging in de regering zal daar niets aan veranderen. Het draait allemaal om democratie. Indien je een democratisch land bent, dan zullen de regeringswissels onbelangrijk zijn. Want bij een democratie zullen de principes altijd behouden blijven, ongeacht de regering. Maar in Turkije kan dat wel allemaal plots wijzigen. In Turkije heerst er ook over het algemeen geen democratische cultuur. Ze vergelijken de staat als hun vader: je mag je vader ook niet tegenspreken, je mag geen weerstand bieden tegen hem..."

We wachten niet op het geld van de overheid want we vertrouwen hen niet

---

brek. "Gelukkig kunnen we het in de toekomst heropenen. Allemaal dankzij giften en de organisatie van projecten, terwijl dat eigenlijk de verantwoordelijkheid is van de staat. In feite zouden we dat allemaal niet moeten doen om geld in te zamelen. De staat zou dat moeten betalen, terwijl wij hen daarin kunnen helpen."

Ceren Isat, die bij Kader werkt, is ontgoocheld over het gebrek aan hulp van de overheid: "We vinden dat de overheid ervoor kan zorgen dat we onze activiteiten gemakkelijker kunnen uitvoeren door ons te helpen en mee te werken. Ze kunnen ons helpen door gebouwen toe te wijzen als asielhuizen. Of ze kunnen voor voedsel zorgen in de asielhuizen."

Volgens Ebru is de staat verplicht om die huizen te betalen: "Wij betalen belastingen waarmee zij zo'n zaken zouden moeten financieren. Want als ngo doen we veel meer dan enkel vrouwen onderdak geven. Een ander belangrijke taak is o.a. druk op de politiek zetten. Indien we al onze tijd gebruiken om een onderdak te zoeken voor de vrouwen, dan kunnen we onze andere taken niet vervullen. De staat zou dus die huizen moeten betalen, terwijl wij dan de huizen in het oog kunnen houden." Volgens de organisatie vindt de overheid dat die huizen families uit elkaar haalt. Vrouwen die om hulp vragen, worden daarna volledig van hun familie verwijderd. Bovendien is een huis ook heel

lating heeft haar schoonfamilie haar geaborteerd. Daarna heeft hij haar ergens aan de Franse grens gedumpt. De Franse politie heeft haar gevonden en terug naar Turkije gebracht. Fatma werd met ons in contact gebracht. In Turkije heeft ze later contact gehad met haar familie en is ze terug naar haar familie gegaan. Omdat het niet om een geldig huwelijk ging en daar ze zelf illegaal in Duitsland verbleef, kan Fatma geen klacht indienen. Ebru vertelt dat de vrouwen vaak zelf geen

■ Volgens Ebru Hanbay zijn er in theorie 3.000 asielhuizen nodig. Momenteel zijn er slechts een tiental.